SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 23 Januarij** **N°. 4.**

PARAMARIBO, 22 JANUARIJ 1859.

Heden heeft alhier, bij een onzer achtenswaardigste ingezetenen eene feestviering plaats gehad, welke als zeer zeldzaam eene bijzondere vermelding verdient.

Onze stadgenoot de Heer H. F. WESENHAGEN vierde heden het feest zijner 25 jarige ambtsbekleeding, als Procureur bij het Geregtshof dezer Kolonie. De heer Procureur Generaal, de tijdelijke President en Leden en de Griffier van het Geregtshof, en de ambtgenooten, van den jubilaris begaven zich ten 11 ure 's voormiddags naar diens woning, om hem met het voorregt dat hem heden ten deel viel hartelijk geluk te wenschen. De tijdelijke president van het Geregtshof de Heer Mr. J. C. PALTHE WESENHAGEN het woord opnemende hield eene warme toespraak tot den jubilaris, wees er op hoe eervol hij zijne loopbaan tot hiertoe had afgelegd en ontboezemde den wensch mede namens allen dat de toekomst zoude zijn als het verledene en den jubilaris nog een aantal schoone en gelukkige dagen mogten zijn weggelegd. Deze rede die den feestvierende innig trof, werd door hem in gevoelvolle bewoordingen beantwoord. De Heer Mr. B. E. C. BELMONTE, wien reeds vroeger was opgedragen om bij deze gelegenheid namens zijne ambtgenooten het woord te mogen voeren, en die ofschoon inmiddels tot tijdelijk Lid van het Geregtshof aangesteld, op dit hem toegestane voorregt bleef prijs stellen, rigtte nu tot den Heer WESENHAGEN het woord. — Treffend en hartelijk herdacht hij het verledene, wees op den jubilaris als op den trouwen pleitbezorger en den hartelijken vriend zijner ambtsbroeders, herinnerde dat diens oudste zoon aan de studie der regtswetenschappen zich had toegewijd en drukte den opregten wensch uit dat de vader eenmaal het geluk zou mogen smaken, den jongeling zijn doel te zien bereiken, om hem eenmaal eene waardige plaats aan zijne zijde te zien innemen. Hij bood den jubilaris daarop namens al de ambtsbroeders een keurig en sierlijk geschenk aan, waarop deze, zeer bewogen de warmste verzekeringen gaf van zijne erkentelijkheid voor de hartelijke gevoelens waarmede zijne ambtgenooten hem waren toegedaan en voor de vereerende onderscheiding, die hem heden was ten deel gevallen.

Het geschenk bij deze gelegenheid den Heer WESENHAGEN aangeboden als blijk van achting en vriendschap, bestaat in een zilveren Inktkoker op een zwart marmeren voetstuk. In het midden vertoont zich een THEMISbeeld met de schaal der geregtigheid in de hand, leunende tegen eene pilaar, waarop het volgende is gegrift:

Aan
H. F. WESENHAGEN
Procureur bij het Geregtshof
der Kolonie Suriname
van
Zijne Ambtgenooten
22 *Januarij* 1834 — 22 *Januarij* 1859.

Dit *cadeau*, vervaardigd in de bekende fabriek van den Heer VAN KEMPEN te 's Gravenhage, munt zoo door schoonheid van vorm als door keurige en fijne bewerking zeer uit en is een nieuw bewijs van het uitstekende talent des vervaardigers. — De jubilaris betuigde er zijne bijzondere ingenomenheid mede en in de meeste hartelijkheid bleven de feestvierenden, waarbij zich later eenige belangstellende vrienden hadden gevoegd, nog geruimen tijd bij elkander.

PLEIDOOIJEN IN DE ZAAK VAN DEN GRAAF DE MONTALEMBERT.

De belangrijkheid van het proces van den graaf de Montalembert heeft ook aan de pleidooijen een groot belang bijgezet. Het zal derhalve onzen lezers welkom zijn den zakelijken inhoud daarvan in ons blad te vinden, en geven wij dien dus hieronder:

De drukpers, zoo begon de procureur des keizers, heeft grooter vrijheid behouden dan men meent. Het is waar, de dagbladschrijvers gieten niet meer de kogels voor het oproer, en de regering zou waanzinnig zijn, als zij er aan dacht om onbeperkte vrijheid te geven aan een land, hetwelk er niet van gediend wil zijn.

Hij herinnert er aan, dat in Engeland de drukpers eerst geheel vrij is geworden, toen er over de regten van het Hanoversche huis niet meer gesproken werd.

Hij merkt op, dat dit het eerste drukpers-proces is, nadat het keizerschap is ontstaan. Nadat hij over den *Correspondant* gesproken had, keert de procureur tot den heer de Montalembert terug. Uw geschrift, zegt hij, het woord tot den heer de Montalembert rigtende, is on-Fransch, goddeloos, en ik ken geen Engelschman, die zich door baristogt zou hebben laten vervoeren om voor het heil van de vijanden van zijn vaderland te bidden.

Ik (de procureur) zeg u, dat Frankrijk de vergelijking met Engeland niet vreest — Frankrijk heeft vrijheid van drukpers, vrijheid van onderwijs, vrijheid van geweten, gelijkheid voor de wet, onafzetbaarheid der regters, eene wetgevende vergadering door algemeen stemregt gekozen, en wat gij mij ook zeggen moogt, ik houd vol, dat ik onder eene vrije regering leef!

De procureur wijst op de geestdrift, welke het volk nog onlangs voor den keizer getoond heeft; dat is iets anders dan de meetings, gij zoudt er het verhevene van gevoeld hebben, als gij nog de vriend van Frankrijk waart.

De heer Berryer, de advocaat van den heer de Montalembert, vangt zijn pleidooi aan met er op te wijzen, hoe jong deze reeds de verdediger was van godsdienstige en politieke vrijheid, en thans de drukpers aan boeijen heeft zien leggen, ja waarlijk aan boeijen, roept hij den procureur des keizers toe, gij zelf hebt immers gezegd dat dit de wensch van het land was.

De heer de Montalembert heeft er niet naar gevraagd of Engeland voor twee honderd jaren al die vrijheden had, die het nu bezit, hij vroeg zich af waarom Frankrijk de vrijheden *niet* behouden heeft, die het voor minder dan tien jaren bezat.

Hoe! gij veroordeelt die spijt over hetgeen men verloren heeft, gij noemt die eene beleediging voor het vaderland, eene onFransche handeling, eene strafwaardige daad? — Wat! wij schuldig jegens ons vaderland, schuldig omdat wij het verlies betreuren van instellingen waaronder Frankrijk geleefd heeft, waarvoor wij gestreden hebben? Schuldig! o laat mij alles uitspreken wat ik denk. — Neen, het is het vaderland dat zich schuldig zou maken tegen ons — ons onregt, het zou alleen dit, geweest zijn, dat wij aan Frankrijk geloofd hebben, dat wij waarborgen voor de vrijheid gewenscht hebben, eindelijk dat wij gewees tzijn, wat Frankrijk wilde dat wij zijn zouden, dat wij zijn, wat wij altijd zullen blijven.

De verdediger gaat voort met uiteen te zetten, dat de heer de Montalembert de godsdienstige vrijheid heeft willen verdedigen, hij noemt dat woord een edel woord »ik heb een afschuw van de orthodoxie die de menschelijkheid en de eer vergeet.»

Waar vindt gij, roept hij uit, in het geschrift de directe bedoeling om de tegenwoordige instellingen van Frankrijk aan te vallen? De aanval ligt eigenlijk in de aanhoudende tegenstelling van Engeland en Frankrijk, hij heeft die dus in daadzaken gevonden; want slechts deze heeft hij voorgesteld.

Hier wordt de spreker door den president

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

V.

(Vervolg.)

„Ik weet niet wat gij bedoelt, groote jongen," zeide Ellen, voor wie die Schotsche tongval geheel vreemd was. „Gij moogt die bloemen niet plukken," herhaalde Archie op de verspreide bloemen wijzende.

„Dat zal ik eens aan pa vragen, of ik dat niet mag," zeide Ellen opspringende, en terwijl hare wangen gloeiden als de nu weggeworpen rozen. „Gij zijt een lompe jongen, dat zal ik pa zeggen." En zij liep heen, tot groote verlegenheid van den jongen tuinman. Ellen's verhaal van de vermeende beleediging, had nogtans geenszins het uitwerksel, dat zij er van verwachtte. Haar vader zeide haar vriendelijk, dat de tuinknecht groot gelijk had om aan de bevelen zijns meesters te gehoorzamen. „En dus, Ellen," vervolgde hij, „laat ons samen naar mijnheer Donaldson gaan, en van hem verlof vragen hier en daar eenige bloemen te plukken, maar gij moet ze niet vernielen; wij zijn hier niet te huis."

Het kind barstte in tranen uit. „Ik kan dien akeligen jongen niet uitstaan," snikte zij, „want gij zijt nog nooit zoo boos op mij geweest, pa!"

„Boos! o neen, liefje, gij kent mij wel beter; gij weet wel dat ma en ik eigenlijk al te inschikkelijk voor u zijn."

„Kom, Ellen," wees niet stout of kinderachtig," zeide de moeder, die haar minder bedierf dan de vader; „wij zullen oogenblikkelijk naar Mr. Donaldson gaan, en zien of wij zijne toestemming verwerven kunnen."

Ellen onderwierp zich, hoewel schoorvoetende, en toen Mr. Donaldson de reden van dit bezoek vernam, gaf hij gereedelijk de gevraagde vergunning, er bijvoegende dat hij hoopte, dat de jonge juffrouw Morton niet verstoord zou wezen, wijl zijn bediende haar de regelen dier plaats had herinnerd. „'t Is een uitmuntende jongen, mijnheer," zeide hij, zich tot den heer Morton wendende; „en bij de hand ook; hij heeft zich zelven bijna alles geleerd wat hij weet; en dat zegt nog al wat voor iemand van zijn stand."

Toen zij weder naar het kasteel gingen, ontmoetten zij Archie, die beleefd zijne muts af nam. Ellen keek hem verstoord aan, en riep hem achterna: „kom maar niet weer bij mij, lompe jongen! Mr Donaldson heeft gezegd dat ik zoo veel bloemen mag plukken als ik maar wil."

De knaap glimlachte even om den onredelijken toorn van het kind, en ging weder aan zijn werk. En toch was hij dien avond niet zoo opgeruimd als anders. Dit onaangename voorval kwam hem gedurig weder in de gedachte, toen hij, als naar gewoonte, na het theedrinken wat ging zitten lezen. Verscheidene dagen achtereen sloeg hij het lieve, eigenzinnige meisje gade, wier gunst het hem speet verbeurd te hebben, en dat hij gaarne met zich had verzoend; maar zij liep telkens weg als zij hem zag naderen, en dreigde hem met haar vuistje, zeggende: „kom niet bij mij, stoute jongen, ik wil u niet zien!" zoodat hij ten laatste de hoop opgaf om haar het gebeurde te doen vergeten, en zijn werk van planten en wieden voortzette, zonder zich om dat Londensche volkje te bekommeren.

De week snelde voorbij; hun vertrek was op den volgenden dag bepaald, en Mr. Donaldson verlangde dat er eene groote mand met vruchten en bloemen zou worden klaar gemaakt, om die hun mede te geven, Archie hielp ze bezorgen en gereed maken; en hij kon niet nalaten te zuchten bij de gedachte dat zulk een lief kind hem met zulk een onvriendelijk gevoel zou verlaten. „Ik zag liever een blijden blik van haar oog en een glimlach om haar mondje," zeide hij, en ging heen om eenige groote bladeren te plukken, ten einde ze over den geurigen en heerlijken inhoud van het mandje uit te spreiden. Deze groeiden tusschen de rotsige oevers van een kleinen stroom, die in kronkelende rigtingen door een gedeelte van het landgoed vloeide, en op een zeker punt tot een ronden vijver verbreed was, op welks spiegelgladde oppervlakte de zuiver witte bloemen der waterlelie dreven. De schoonheid dier plant is te kortstondig, dan dat men ze plukken en naar het verre, zuiden verzenden zou; en Archie wendde zich reeds van die plek af, beladen met de groote varenbladeren, toen hij een ligt geruisch tusschen de omstaande heestergewassen hoorde; stil staande om te zien of het eene zwaan ware die naar haar nest terugkeerde, zag hij het schoone gezigtje van Ellen, die met een begeerigen blik naar de waterlelies staarde. Voorzigtig stapte hij achteruit, om haar niet nogmaals te vertoornen, doch sloeg al hare bewegingen gade. Zij boog zich voorover, knielde vervolgens neder, hield met de eene hand een wilgentak vast, en de andere uitstrekkende, trachtte zij eene der schoone drijvende bloemen te plukken. Zij kreeg die in haar bereik, maar de veeslachtige stengel weerstond hare zwakke kracht; zij trok nogmaals, maar op dat oogenblik brak de wilgentak van den stam, en Ellen viel voorover in den vijver. Zij slaakte een gil, maar reeds was zij in de diepte verdwenen. Oogenblikkelijk echter hoorde men eene tweede dompeling in den vijver, en met bovenmatige inspanning van krachten ving Archie Campbell het zinkende kind in zijne armen op, en klom met haar op den steilen oever, van welken zij, zoo even gevallen was. De donkere oogen van het lieve kind waren gesloten, hare lange lokken hingen nat en ordeloos over hare bleeke wangen, zij was ijskoud, en het scheen alsof de ziel reeds het brooze ligchaam verlaten had.

Zonder een oogenblik te aarzelen, zoodra zijne voeten weder op den vasten grond stonden, ijlde Archie naar het kasteel, met zijnen ligten last in zijne armen, terwijl zoowel van zijne kleederen als van die van Ellen het water afdroop. Juist op het voorplein kwam hij Mr. Morton tegen, die zijn kind wilde gaan opzoeken, toen hij den jongen tuinman voor zich zag met de druipende en schijnbaar levenlooze gestalte van zijn kind. „Wat is er gebeurd?" riep hij ontsteld uit.

„Houd mij niet op!" riep Archie: „laat het meisje van hare kleederen ontdoen en in een warm bed leggen, zij is in den grooten vijver gevallen!" En hij ijlde den ontstelden vader voorbij, trad het portaal in en riep luide om eene vrouwelijke dienstbode.

Mevrouw Morton was oogenblikkelijk bij de hand; haar moederlijk gevoel raadde het, dat die buitengewone drukte haar kind betrof; en toen zij het bleek en roerloos in de armen van den tuinmansknecht bespeurde, was zij op het punt van hare tegenwoordigheid van geest te verliezen. Onder het opzenden van een stil gebed behield zij nogtans hare zelfbeheersching, en gaf eenige noodzakelijke bevelen. Voor Archie uitloopende, die zijnen last niet wilde afstaan, verzocht zij hem heen te gaan, tot dat Ellen ontkleed was. „Ga zelf uwe natte kleederen uittrekken," mijn brave jongen," zeide de heer Morton, hem de ruwe hand schuddende, „gij moogt zelf niet lijden voor uwe edele daad."

„O, het zal mij niet deren," antwoordde Archie. „Ik bid u, laat mij blijven. Ik moet weten of dat lieve meisje weer bijkomt."

Ellen was te kort in het water geweest, dan dat zij daardoor in gevaar zou komen. De plotselinge schrik alleen was de oorzaak harer bezwijming, zoodat gedurige wrijving en warmte hare levensgeesten spoedig deden terugkeeren. Hare frissche kleur kwam op hare wangen terug, hare lippen werden weder rood, zij opende op nieuw hare oogen, en haar eerste blik rustte op hare moeder.

(Het vervolg hierna.)

in de rede gevallen.

De President. Ik wil u niet meer laten zeggen, dat de vrijheid niet meer in Frankrijk bestaat.

De heer de Berryer. Als dit zoo is, als ik moet loochenen wat klaarder is dan de dag; als men moet liegen, liegen, liegen, dan kan ik niets anders doen dan zwijgen, ik geef de verdediging op.

De President. Gij zult niet liegen, gij hebt gezworen de wet te zullen eerbiedigen, gij hebt dien eed nimmer gebroken; gij zult dien eed ook nu houden.

De heer de Berryer. Ik mijn eed breken! gij doet mij beven, gij herinnert mij aan den tijd toen het eene misdaad was om een eerlijk man, de deugd, een edel beginsel, eene goede wet, te prijzen, enz,

en verder:

Hoe wonderlijk legt gij de zaken uit! Hij (de Montalembert) spreekt over diegenen voor wie de regering eene regering van hovelingen is (gouvernement d'antichambre) en gij zegt dat hij Frankrijk bedoelt. — Maar hoe! de antichambre, behoort die niet tot alle tijden en tot alle regeringen? Zijn het niet altijd dezelfde lieden die aan de deuren der paleizen gevonden worden, bedelende, vleijende, of pogende te vleijen? Weet gij waarom ik gematigd ben — niet weifelend in mijne overtuiging en mijne gehechtheid aan de monarchie en de vrijheid — maar gematigd in den vorm, begrijpende dat anderen niet denken als ik, en ik in allen moed, getrouwheid en eer op prijs stel. Het is, omdat ik ze aan het werk gezien heb, lieden die kort na 1814 voorgaven het monopolie der koningsgezindheid te bezitten, die beweerden de legitimiteit te beminnen en die nauwelijks zes maanden daarna zich voor de regering der 100 dagen nederbogen.

O, indien ik behoorde onder hen die men aan het hof ziet, ik ben zeker dat ik er diezelfden zou terugvinden, altijd dezelfden— altijd laag, altijd kruipende, er om vragende om tot schanddaden gebruikt te worden, en zelfs door diegenen teruggestooten, aan wie zij zulke voorstellen doen!

Gij ziet dus wel op wie de woorden doelen, hoe is het mogelijk er een aanval tegen de regering in te zien?

En welke wet wilt gij op den heer de Montalembert toepassen? de wet van 1819?

De President. De wet van 1819 wordt niet ingeroepen.

De heer Berryer. Het was geene vergissing, de wetten van 1848 en 1849 zijn gemaakt, met het oog op die van 1819.

Het doel dier wetten was juist om die instellingen te beschermen, wier gemis de heer de Montalembert betreurt. Diezelfde wetten, die deze instellingen beschermen, zouden tot veroordeeling moeten dienen van dengenen, die deze instellingen terugwenscht?

Misschien, mijne heeren, heeft mijne ontroering mijne redenering minder duidelijk gemaakt. Ik zal die kort zamenvatten:

De heer de Montalembert heeft twee zaken gewild; hij heeft zijn spijt willen lucht geven over verloren vrijheid, en zich willen verzetten tegen die schrijvers, die de kerk in gevaar brengen, onder voorwendsel van haar te willen verdedigen. O! ik smeek u, maak onze regtmatige en onschendbare smart niet tot misdaad. Laat ons sterven! laat ons in vrede en getrouw aan onze beginselen sterven!

Wij zijn ongelukkig genoeg door onze zaak, onze heilige en roemvolle zaak verraden, verlaten, beschimpt, overwonnen te zien, zonder dat men er eene misdaad van behoeft te maken dat ons hart de gehechtheid aan die zaak eeuwig zal bewaren.

Laat ons altijd dien strijd liefhebben, welke ons de instellingen heeft doen kennen en beminnen, die ons vaderland grootheid en waardigheid geschonken hebben; laat het ons denken, laat het ons zeggen, laat ons voor immer die edele zaak verdedigen, waaraan wij tot ons laatste uur getrouw zullen blijven.

(*Het slot hierna.*)

De proclamatie betreffende de overdragt van het Indische bestuur, regtstreeks aan de Britsche Kroon is den 1n. November jl. te midden van groote officiele demonstratien en van openbare vreugdeblijken afgekondigd.

In die proclamatie verklaart de koningin, dat zij het bestuur over Indië aanvaardt, gelast dat haar als zoodanig hulde worde bewezen en bevestigt lord Canning, den gouverneur-generaal in zijne tegenwoordige betrekking met den titel van onder-koning, terwijl hij geplaatst wordt onder de contrôle van den minister voor de Indische aangelegenheden.

Alle amtenaren der O. I. Compagnie worden in hunne betrekkingen gehandhaafd. Aan de indische vorsten wordt ter kennis gebragt, dat alle door de O. I. Compagnie met hen gesloten tractaten erkend en gehandhaafd worden.

De koningin verklaart geene uitbreiding van grondgebied te beoogen. Zij zal aan elke inbreuk op de regten van anderen weerstand bieden; hare regering zal de regten der inlandsche vorsten en der bevolking eerbiedigen, zij zal werkzaam zijn voor den voorspoed des lands en zijn maatschappelijken vooruitgang, op den grondslag van vrede van buiten en van een goed bestuur binnen.

Zoodra het oproer gedempt is, zal genade aan allen worden verleend, die hun verlangen te kennen geven om tot hun pligt terug te keeren. Lord Canning's proclamatie betreffende de verbeurdverklaringen in Oude, wordt ten volle goedgekeurd. Van gratie zijn uitgezonderd zij, die zich schuldig gemaakt hebben aan den moord van Engelschen. Zij die eene wijkplaats hebben verleend aan de moordenaars, zullen gratie van de doodstraf bekomen, doch onder voorbehoud dat de regering naar goedvinden, hen andere straffen zal kunnen opleggen. Eindelijk wordt eene onbeperkte amnestie van alle klassen van schuldigen verleend, die zich vóór 1 Januarij zullen onderwerpen.

De proclamatie eindigt met de belofte, dat de aanleg van openbare werken en alle verbeteringen van algemeen nut, bevorderd zullen worden. De regering zal in haar bestuur steeds het welzijn der geheele bevolking op het oog hebben.

In eene tweede proclamatie, welke door lord Canning geteekend is, worden alle ambtenaren der O. I. Compagnie, hetzij inlanders hetzij anderen, uitgenoodigd, den eed van trouw af te leggen. De aanzienlijke inboorlingen te Bombay en 3000 Hindoe's uit de provincie Bombay hebben adressen van gelukwensching aan de koningin geteekend. Te Calcutta en Bombay hebben illuminatien en andere feestelijkheden plaats gehad.

INGEZONDEN.

Door de opname van deze mijne apologie, Mijnheer de Redacteur! zult UEd. zeer verpligten,

Uw Dienaar,
TYDEMAN.

De ondergeteekende in de verbeelding dat hij zich in goed Hollandsch wist uit te drukken, heeft gemerkt dat hij dit niet kan: hij maakt deswege wel zijne verschooning aan den Zeergeleerden Heer J. COLAÇO BELMONTE *die na alvorens den graad van Doctor Medicinae, Chirurgiae en Artis Obstetriciae aan de Koninklijke Universiteit te Göttingen (Hanover) te hebben verkregen, de eer genoot dien graad door de Geneeskundige Faculteit der Nederlandsche Hoogeschool te Leiden te zien erkennen, die hem deswege de vereischte diplomata heeft uitgereikt, later erkend door de Provinciale Geneeskundige Commissie voor Noord-Holland te Amsterdam en daarna door de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt te Paramaribo.* De ondergeteekende die geen van deze wetenschappelijke titels bezit, geeft iedereen gaarne wat hem toekomt en wenscht tevens gaarne ongemoeid gelaten te worden; maakt echter een of ander een gat, hij heeft er een spijker voor.

De ondergeteekende had van U.Z.G. anders kunnen en behooren te spreken dan *„van den eersten den besten Medicus die van de straat werd ingeroepen"* dat is zoo!

Door U Zeergeleerd schrijven van jongstleden Zondag 16 Januarij ingelicht, begrijpt hij dat UEd. Zeergeleerde die de eerste langs den Combé weg kwaamt gereden niet de beste waart.

Hij hoopt dat hij nu de bedoeling goed heeft gevat; maar kan niet nalaten te betuigen dat hij van zóo'n knap man iets wetenschappelijks verwacht had; daarom zegt hij met AARON SMITH: *„Speak a good word, or say nothing at all."*

Paramaribo den 22 Januarij 1859.

F. W. L. TYDEMAN.

Vragen?

Is het Armbestuur der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente* opgerigt om gelden uit te zetten of tot ondersteuning der Armen?

Moet een arme, ziek zijnde, eerst buitenkennis geraken alvorens men hem geneeskundige hulp toevoegt?

Is de geneeskundige hulp alles wat bij een zieke vereischt wordt?

Zulks verlangen vele leden dier Gemeente te weten, van het tegenwoordige Armbestuur.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

LXIX.

Wat een Dominé al zoo te doen heeft.

(*Vervolg.*)

Een *Dominé* moet volstrekt getrouwd zijn; omtrent dit trouwen mag de staat wel opletttend wezen; er zijn zoo eenige betrekkingen in de maatschappij, waarvan de burgerlijke hoofdvereischten zijn, *gehuwd te wezen*, zoo als regterlijke betrekkingen, hoofdambtenaren, Dominés, doctors, onderwijzeres enz, ten zij de personen, wie deze aanmerking betreffen, zoo *bouwvallig* en *naar* zijn dat het huwelijk misdaad zoude worden.

Dominés dan, moeten, indien zij niet getrouwd zijn, spoedig trouwen, dat vereischt de waardigheid van hun stand, is hij als jong predikant beroepen, dan zoekt hij onder het zoeken naar den eersten tekst naar eene lieve gezellin waarmede hij het levenspad zal betreden, hij moet spoedig trouwen, zeg ik, want hoe weinig *impressie* zal hij anders maken, wanneer hij van af den kansel een huwelijks paar inzegent — zoo als het ook van weinige beteekenis voor het volk *soude* zijn, wanneer een ambtenaar ongehuwd, bij de wettige verbinding van het huwelijk, het paar de hoofdpligten en privilegien bij de wet op het huwelijk toegestaan, voorhoudt; zoude daar uit niet een beginsel van spot en onwaarde voor de zaak geboren kunnen worden? Hoe de begrippen daaromtrent ook zijn, *ik* zie nooit een ongetrouwde *Dominé* of ik verbeeld mij dat zijn *bef* scheef zit, dat er een *knoop* los aan zijn rok hangt, dat zijn witte *das* is gekreukeld, en dat hij t'huis voortdurend rusie met de keukenmeid moet hebben, over het overgroote gebruik van boter. — Bij alle deze bewijzen van nut, *vóór* het huwelijk heeft het nog dit, dat de *Dominé* die getrouwd is en kinderen heeft daarmede aan zijne gemeente een goed voorbeeld kan geven van ordelijke huishoudelijkheid en voorbeeldige opvoeding.

Dominé BEFVIUS was een spraakzaam man, doch nooit kwam er iets *pedants* of *mentorachtigs* in zijne woorden of gebaarden; nooit verzuimde de waardige leeraar, de edele christen, om zich met de leden zijner gemeente bezig te houden, en vooral trokken *zij*, die weinig met aardsche goederen gezegend waren, of wier geest eene voorzigtige voortdurende leiding behoefden, zijne aandacht O! hij wist het, dat een woord van hartelijke belangstelling, dat eene bezadigde berisping, goedig en vaderlijk gegeven, meer afdeed, dan een millioen der best gemaakte preeken; hij begreep het te regt, dat het van den kansel praten eene geheel oppervlakkige *bijzaak* is, dat daar slechts *één* taal, *één* wijze van inkleeding, *één* zienswijze van denkbeeldige opvattingen kan geschieden, maar dat de herder voor zijne kudde, den aard van ieder der hem toevertrouwde, moet trachten op te merken en dan ook ieder verschillend moet leiden. — Wat zoude het den onderwijzer baten, indien hij alle zijne leerlingen volgens *ééne* handeling regeerde en onderwees? moet hij niet trachten de veelvoudige karakters te leeren kennen; moet als het ware niet ieder bijzonderlijk behandeld, opgewekt, geleid en gestraft worden, en hebben wij daarom niet eené groote verpligting aan dien hoogst moeijelijken stand, dien de maatschappij helaas! zoo ten onregte miskent? Welnu, is de toestand van een meer verheven leermeester, of onderwijzer, tegen over grootere kinderen, die veel minder de *éénheid* van regeren en denkbeelden zullen aannemen, niet dezelfde en rust daarop niet dezelfde verpligting?

Nog herinner ik het mij, hoe *Dominé* BEFVIUS, ging hij buiten het dorp wandelen, om een of ander lid zijner gemeenten te bezoeken, met den schaapherder HANS een praatje maakte; de arme jongen kon over niets anders dan over schapen spreken en *Dominé* BEFVIUS kwam hem daarin te gemoet, wist hem omtrent zijne lievelingen in een warm vertrouwelijk gesprek te wikkelen, kwam van schapen op hoedanigheden, op beelden en lessen die betrekking op de Godsdienst hadden; hij twistte met HANS niet over *groenen, blaauwen of geelen*, maar hij leerde hem al kouteude menschenpligten *gevoelen*, en als hij dan op een hartelijken toon van HANS afscheid nam, dan voegde hij er wel eens schalksch bij: „Welnu HANS, wanneer gij nu eens in de kerk komt, dan zal ik over schaapjes preeken." En HANS kwam, en *Dominé* BEFVIUS ontleedde in het denkbeeld van schapen, veel schoons en goeds, en de arme jongen verrukt haakte al meer en meer naar den dag des Heeren om te hooren, en naar de komst van den *Dominé om uitlegging van eenige duistere punten te ontvangen*, en toen begreep HANS dat de schapskudde was de herhaalde afdwaling van denken en doen, en dat de herder was de *kennis* en de *waarheid*, die met voorzigtigheid en beleid de afgedwaalden moesten terug voeren op een gemakkelijk pad, en zoo leerde HANS in den *Dominé* en de *Dominé* in HANS. Nooit was *Dominé* BEFVIUS knorrig of straf in zijne uitdrukkingen, zijne hartelijke gemoedelijkheid, lokte meer blozende bekentenissen af, dan alle de folterkamers des *inquisitie* ooit hebben kunnen bewerken. *Dominé* BEFVIUS verstond de kunst, om de geheime roerselen van het hart in beweging te brengen. Zie, nog zie hem daar staan babbelen bij de schaafbank van HENDRIKSEN den timmerbaas, hij praat over balken, planken en houtsoorten, — over *Noorwegen* waar die balken van daan komen — over de reusachtige natuur aldaar — over de schepping in het algemeen, en komt zoo tot iets hoogers, dan eens spreekt hij over nieuwe uitvindingen, geeft raad en wenken tot stoffelijk nut en voordeel, en als dan de vertrouwelijkheid tusschen hem en HENDRIKSEN is ten top geklommen, dan weet hij, als of de vraag zoo geheel toevallig, als van een vriend tot een vriend geschiedde, hem toe te voegen: *„Wel wat heeft er aan gescheeld* HENDRIKSEN, *dat ik u in den laatsten tijd niet meer in de kerk zag?"* Er werd dan wel eens eene onwaarheid bedacht, ook wel eens eene bekentenis gedaan, ook wel eens geklaagd, dat PIETERSE de metselaar al *diaken* was geworden, en dat hij toch ook een fatsoenlijk burger was, en dat zijn stand en zoo voort.... en o! dan schudde *Dominé* BEFVIUS de goedhartige, de brave, maar tevens regtvaardige *vader* uit zijne mouw en... HENDRIKSEN zat Zondags in de kerk, en ging goed en christelijk om, met den metselaar PIETERSE.

Aan het einde van het dorp stond een klein schamel huisje, och laten wij het maar een krotje noemen, — daar woonde de arme weduwe ZEEPSCHUIM, met hare lieve negentien-jarige dochter GRIETJE, daar verzuimde de *Dominé* niet van tijd tot tijd heen te gaan; de moeder waschte voor de lui, en de dochter hielp haar in hare nooddruft door vrouwelijke handwerken. GRIETJE na aangenomen te zijn, verzuimde al meer en meer de kerk, en toch was GRIETJE zulk een lief meisje, maar, toen de *aannemkleêren* die haar zoo lief hadden gestaan, versleten waren, kwam de vrouwelijke ijdelheid boven, ach! haar versleten kleedje, en het zwart geworden strooohoedje stonden haar nu zoo mal en zij vreesde de blikken der dartele knapen, die voorzeker haar bij den ingang van de kerk allen zouden aangapen om hare zonderlinge kleedij. In de stulp harer moeder, heerschte vooral tegen de winter, dikwerf armoede, en in zulk een toestand is het zoete woord der vleijerij, zulk een snelwerkend vergif; GRIETJE was lief en schoon, en menige knaap vertelde haar dat, en zij hoorde het niet ongaarne, ja zelfs vrouw ZEEPSCHUIM was trotsch op die voortdurende loftuiging, maar zag het gevaar niet in dat tusschen ijdelheid en onschuld ligt. Denkt niet dat *Dominé* BEFVIUS die lieve schaapje één oogenblik uit het oog verloor, en dat hij niet ernstig nadacht, welke middelen er gezocht moesten worden, om op dit karakter gunstig en snel afdoende te werken en na er op een morgen over gepeinsd te hebben had hij het middel gevonden. (*Het vervolg hierna.*)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 18n. dezer, de Fransche schoener *la belle Poule*, kapt. Beauvet.

Den 20sten, het Fransche stoomschip *le Daim*, komm. Bouchet Rivière.

Den 21sten, de Nd. Am. bark *Tropic Bird*, kapt. S. Center. Allen van Cajenne.

Den 22sten, het schip *Mina*, kapt. Cupido. Idem, het schip *Plantage Dordrecht*, kapt. Brakke. Beide van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 15den, de Eng. brik *South Boston*, kapt. N. Cunningham, naar Gloucester, lading: 84 vaten Suiker 115,044 pond, 210 vaten Melassie 29,182 gallons en uit het Entrepot: 7 roode kelders Genever.

Den 17den, de Eng. schoener *Corsair*, kapt.

W. E. Tynes, naar Demerarij, lading: 1 kist Rolpens, 25 vaatjes Saucijsjes, voor Exportatie: 1 kelder Jenever en p. m. 10 tonnen oud IJzer voor ballast.

VERTROKKEN.

Den 21sten, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rasman, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Hetschip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*. kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Eng. brik *South Boston*: de Heer Chs. Fits en Echtgenoot.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: de Heer E. Soesman.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 21n. Januarij 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Johannes Seibel en Ester Bueno de Mesquita weduwe van wijlen Johann Heinrich Theodor Niemeijer.

Imanuel Jan Atlassen en Willemina Henrietta Veldwijk.

Van den 16den tot den 22sten Januarij 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 15den, Johannes Joseph Hubertus Scheen, weduwenaar van Constance Verschuur, 84 j.
Idem, Christiaan Johan Alexander de Vries, 10 jaren.
Idem, Adolf William Grep, echtgenoot van Maria Elisabeth Harnasch, 42 jaren n. g.
Den 16den, Susanna Francina Kimmer, 7 m.
Den 17den, Janse Lammert, 21 j., Jager.
Den 18den, Antonij Henrij Januarijzoon, 1 m.
Idem, Jansje van van Onna, 77 jaren.
Den 19den, Susanna Henrietta Meijers, 39 j.
Idem, Clemence Lidij, 8 maanden.
Idem, Egbert Emanuel, zoon van Emanuel Salomon Samson en van Judith Jacob Salomon Samson, 1 jaar en 7 maanden.
Idem, Frits Delprado, 6 jaren en 9 maanden.
Idem, Maria Adriana van Genits, 75 jaren.
Den 20sten, Jan van der Molen, 26 j. Jager.
Den 21sten, Johannis Bitter, 25 jaren, Hoornblazer bij het Battaillon Jagers No. 27.
Idem, Jeannette Dunkroth, 48 jaren n. g.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Naar aanleiding van de Ministerieele aanschrijving dd. 29 November jl. La. A No 1 | 297, wordt, op last van den Heer Gouverneur, ter kennis van belanghebbenden gebragt,

dat op het Post Kantoor alhier, gelegenheid bestaat, om brieven bestemd voor Militairen bij de Zee- of Landmagt van den Staat in Nederland dienst doende, indien die brieven enkel zijn, en geene ingeslotene bevatten, tot aan de plaats van bestemming te franqueren tegen betaling van het, by Art. 10 van de Wet van 12 April 1850 (Staatsblad No. 15) bepaalde, port van *vijf cents*;

dat deze bepaling mede van toepassing is op de binnen deze kolonie zelve te verzenden Militaire brieven; en

dat, de naar Nederland bestemde aldus gefranqueerde brieven, niet met de West-Indische pakketbooten over Engeland, maar door middel eener bijzondere scheepsgelegenheden worden verzonden.

Ter Gouvernements Secretarie zijn verkrijgbaar exemplaren van het *Verslag van het beheer en den Staat der Kolonien over* 1856, tegen betaling van *f* 1,74 per *stuk*.

Bij Gouvernements resolutie dd. 20n. Januarij, No. 2, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, de Heer F. W. Faerber, herkozen als Raad Hoofd Ingeland in het district *Coronie*.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 14n. Januarij 1859.

Van het slavenmeisje *Serie*, geboren in 1848, dochter van *Duifje*, toebehoorende aan J. B. de Mesquita Js.

Van de slavin *Azitta*, geboren in 1816, dochter van *Gratia*, en haren zoon *Frits*, geboren in 1850, toebehoorende aan de minderjarige kinderen van C. Kaersenhout.

Den 21sten.

Van den slaaf *Michel*, geboren in 1821, zoon van *Mietje*, toebehoorende aan plant. *l'Inquietude*, divisie *Para*.

Van den slaaf *Bonneparte*, geboren in 1813, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan K. Eikenboom.

Van het slavenmeisje *Mietje*, geboren in 1847, dochter van *Floortje*, toebehoorende voor den vrijdom aan C. E. Alphen.

Van de slavin *Abichaël*, geboren in 1843, dochter van *Sabana*, toebehoorende aan E. M. Bunker.

Van den slaaf *Kodjo*, geboren in 1818, zoon van *Blanca*, toebehoorende aan J. Nunes, nu boedel.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 29n. December 1858, *Brieven van Manumissie* verleend:

1. Aan den slaaf Louis, geboren in 1834, zoon van Hendrina (overleden), toebehoord hebbende aan M. van Sevenoaks.
2. Aan de slavin Mary, geboren in 1822, dochter van Petite, toebehoord hebbende aan plant. *Boxel*, divisie *Para*.
3. Aan het slavenmeisje Juliana, geboren in 1846, dochter van Martha, toebehoord hebbende aan L. Hommes.
4. Aan het slavenkind Charlotte, geboren in 1858, dochter van Mery, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan L. F. F. Schmidt zich teekende L. Schmidt.
5. Aan de slavenkinderen Betsij, geboren in 1851 en Gustaaf, geboren in 1853, kinderen van Diana, toebehoord hebbende aan plant. *Nursery*, district *Nickerie*.
6. Aan het slavenkind Anna, geboren in 1852, dochter van Johanna, toebehoord hebbende aan Judith Levy, geboren Jacobs.
7. Aan het slavenkind Martha Theodora, geboren in 1858, dochter van Helena, toebehoord hebbende aan E. J. Slengarde.
8. Aan het slavenkind Julius Johannis, geboren in 1857, zoon van Jeannette, toebehoord hebbende aan P. van der Meer.
9. Aan het slavenkind Harrij, geboren in 1857, zoon van Petronie, toebehoord hebbende aan G. Duijckink.
10. Aan de slavin Catharina, geboren in 1790, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan M. van Kok.
11. Aan de slavinnen Frederica, geboren in 1805, dochter van Diana, en Esther, geboren in 1850, dochter van Daphine, toebehoord hebbende aan plant. *Vlugt en Trouw*, divisie *Cottica* en *Perica*.
12. Aan den slaaf Plato, geboren in 1780, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan J. L. C. Tammens.
13. Aan den slaaf Jacques, geboren in 1830, zoon van Maria, toebehoord hebben de voor den vrijdom aan P. C. Thijm.
14. Aan de slavin Marianna, geboren in 1828, dochter van Adelaide, en hare dochter Francina Henriette, geboren in 1851, toebehoord hebbende aan C. C. de L' Isle en
15. Aan de slavin Martha I, geboren in 1799, wier moedersnaam onbekend is, Seraphina, geboren in 1822, en Afiba, geboren in 1825, kinderen van Martha I, Jakobus, geboren in 1849, zoon van Seraphina en Jacoba, geboren in 1850, dochter van Sanna, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C. Geersloot.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1. *Louis Venoaks.*
2. *Mary Anna Mac Sander.*
3. *Juliana Louisa Semmoh.*
4. *Emma Charlotte Weser.*
5. *Betsij Elizabeth Wesen.*
Gustaaf August Wesen.
6. *Anna Jacquelina Revij.*
7. *Martha Theodora Schiefer.*
8. *Julius Johannis Gazel.*
9. *Harrij Carel Joseph Giervlijk.*
10. *Helena Carthartna Gouse.*
11. *Carolina Frederca Goren.*
Esther Goren.
12. *Petrus Plato Obendam*
13. *Jacques Cornelis van der Kast.*
14. *Marianna Carolina de Liel.*
Francina Henriette de Liel.
en 15. *Maria Martha Odenbos.*
Adolphina Seraphina Odenbos.
Affiba Odenbos.
Adolph Jacobus Odenbos.
Carolina Jacoba Odenbos.

Transport.

Den 5n. Januarij 1859. F. F. Dragten aan E. F. Kilian geboren Engelbrecht van het Huis en Erf aan de *Grave of Soldatenstraat*, N. W. La. B No. 42, O. W. La. D No. 60.

Paramaribo, den 7 Januarij 1859.

Den 10n. Januarij 1859. F. H. van Eijck ab intestato Erfgenaam van wijlen zijne moeder A. T. van Eijck aan J. C. Gaddum als in huwelijk hebbende M. Tirion van het Erf en daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, N. W. La. E No. 217 O. W. La. D No. 481.

Paramaribo, den 10 Januarij 1859.

Den 15n. Januarij 1959. T. D. Acton aan G. P. van Uijtrecht, voor zijne kinderen, van het Huis en Lot No. 4 ten westen van de *Noorderkerkstraat*, aan de stad *Nieuw Rotterdam* of *Nickeriepunt*.

Den 17den. A. E. F. van Eijck wed. W. J. Vanier aan J. L. van Kruijningen, van het bloote Erf aan de *Wagewegstraat*, N. W. La. B No. 145 O. W. La. D No. 88.

Paramaribo, den 17 Januarij 1859.

Den 21n. Januarij 1859. H. J. Blancke qq, Q. G. Pichot l'Espinasse en P. Pichot l'Espinasse wed. D. F. Bixby, aan A. H. van Borcharen qq. C. M. Grasveldt, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Krommelinstraat*, 1e. buitenwyk No. 88, O. W. La. A No. 56.

Paramaribo, den 21 Januarij 1859

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, op den 23 December 1858, de Boedel van Adriaan Pieter Tirion.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren derzelven opgeroepen, om aan het departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren op pœne als bij art. 34 en 10 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 19 Januarij 1859.

Op Donderdag den 27n. dezer, zal de provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van hetzelve Departement door den Vendumeester A. Salomons, des namiddags om *vier* uren, in het openbaar doen verkoopen:

Het *Huis* en *Erf* met Zij- en Achtergebouwen staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder N. W. La. B No. 197 en O. W. La. C No. 79, alsmede: *een Schrijflessenaar, Papier Kasten*, gedrukte Boekwerken en andere Goederen, toebehoorende den boedel Charles Lionarons.

Voorts:

Het Huis en Erf, staande en gelegen aan de eerste Buitenwijk, bekend onder No. 7 96, alsmede: eenige *losse Goederen*, toebehoorende den boedel F. R. Benescia.

De bewijzen van eigendom en veil-conditien liggen ter *visie* aan het Departement voornoemd.

Alsmede:

De Nalatenschap van den boedel wijlen A. P. Tirion, bestaande in groene kelders *Genever*, bussen en pakken *Thee* en *Tabak*, diverse gedrukte *Boekwerken*, een *gouden Zakhorologie*, *Zilverwerk*, eenig *Huisraad* en ledige *Genever Kelders* en *Kisten*, alsmede: de nagelatene *losse Goederen* van wijlen C. F Bartelink.

Benevens:

De nalatenschap van de *desolate* Boedels J. H. Schorpioen, S. H. Boas, M. E. Geerke, J. Mars, Carel Abm. Meijer, H. F. Vroom, R. Nathan Levij echtgenoot van M. J. de Vries, M. G. Seijmonson, Gerepud. Gemeenschap boedel A. K. Teewis en nagelaten Huisvrouw J. R. E. Roman, Trui Fereijra zich ook genoemd hebbende M. G. Fokké, J. Schmidt, M. Abrahams en A. J. Wolff

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn, kunnen de *Crediteuren* voor als nog niet worden opgeroepen.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over zes weken, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het *Erf* en daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Hoogestraat*, bekend onder La. E No. 348 N. W. en La. D No. 61 O. W., aankomende den boedel C. F. van Bartelinck. En

Het *Erf*, gelegen aan de *Eerste Buitenwijk*, bekend onder No. 86, aankomende den *desolaten* boedel L. Benescia.

Paramaribo, den 17 Januarij 1859.

ADVERTENTIëN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, VRIJDAG den 28n. Januarij e. k., 's namiddags te *half vijf* ure.

CONCORDIA.

Verg.·. Rec.·. en Instr.·. in den 2e. of Meijg.·. gr.·. op Maandag den 24n. Januarij e. k. des avonds te half zeven uren precies.

(Verslag van het Lisman's Monument)

( )

Liefdadigheids-Loterij
voor
METTRAIJ.

Bij gunstige beschikking van Z. Exc. den Gouverneur is ons vergund geworden om eene *Loterij* te houden ten voordeele van Mettraij. Tot het daarstellen van die Loterij doen wij een beroep op de welwillendheid van Suriname's bevolking en rigten wij tot allen, inzonderheid tot de Dames ons beleefd verzoek om medewerking en hulpe. Wij vragen, namelijk van iedereen het een of ander, met eigene hand vervaardigd, op eigen grond of op eenige andere wijze verkregen, een VOORWERP dat aan deze Loterij zal kunnen worden afgestaan en eene bijdrage zal kunnen zijn om haar eene belangrijke uitkomst te doen verkrijgen.

Onze Mettraij heeft nog geen eigen middelen om van te bestaan, en het is toch duidelijk dat Mettraij's val een ongeluk zou zijn voor onze kolonie. Het is hierom en omdat wij bekend zijn met de gereedheid onzer medeburgers en medeburgeressen om het goede hier in stand te houden en hulp te bieden waar zulks gevraagd wordt, dat wij ons vleijen, dat niemand zich onttrekken zal om een handje te helpen en iets bij te dragen tot onze Loterij. — Hoe klein of gering ook, alles zal met groote gratie worden aangenomen.

Tot ultimo April aanstaande zullen de VOORWERPEN kunnen worden bezorgd bij den ondergeteekende.

Namens het Hoofdbestuur van de Protestantsche Surinaamsche Mettraij,
G. CONRADI,
Secretaris.

Paramaribo, den 20 Januarij 1859.

Degenen die iets te vorderen hebben van den ondergeteekende, worden verzocht, in den loop der aanstaande maand, blanco rekeningen in te zenden. Tevens verzoekt hij zijne DEBITEUREN hun verschuldigde vóór *ultimo* Februarij te komen of laten voldoen, zullende bij gebreke van dien, zonder onderscheid van persoon, dezelve in *regten* worden vervolgd. ( )

Paramaribo, den 23 Januarij 1859.

W. GIESBERTZ.

( ) Aangebragt per de Nd. Ambark *Tropic Bird*

Winchesters Smeerkaarsen 6 en 16 in het pond.

MORRILS ZEEP.

ZWARTE dito.

En meer andere GOEDEREN.

verkrijgbaar bij

GEBRS VAN PRAAG.

Eenige burgers hebben niet ten onregte hunne bezorgdheid te kennen gegeven wegens den invoer alhier van *slechte* rijst, — wij deelen daarin en hebben derhalve ter eigene gerustelling het onderzoek ingeroepen der Heeren H. ROJER, J. R. ARRIAS en B. WEIJL, genees- en heelkundigen — over de door ons aangevoerde partijen rijst; het onderzoek is naar ons genoegen afgeloopen, als zijnde de kwaliteit der bij ons voorradige, goed bevonden.

Naar aanleiding hiervan, nemen wij de vrijheid HH. beheerders van Plantaadjen in het algemeen te verzoeken, om wanneer zij, monsters zouden wenschen te bezitten van *onze* rijst, die ten onzen pakhuize te willen doen aanvragen, maar die zoo als wij in ervaring zijn gekomen, als daadwerkelijk te hebben plaats gehad in *onzen naam ongevraagd*, aan de onderscheidene kantoren ingezonden worden als valsche te willen verwerpen — wij willen daarlaten of de kwaliteit dier monsters goed of slecht is, doch wenschen hiermede in het openbaar aan die inzenders te verzoeken, zulks in het vervolg natelaten, willen zij niet in een der dagbladen met vermelding hunner namen, onze dankbetuiging ontvangen voor hunne welwillende zorg ten onzen faveur.

Het zoude ons en nog eenige andere kooplieden zoo als zij ons zulks hebben medegedeeld — aangenaam zijn dat Art. 29 der publicatie van 10 | 16 Februarij 1857 G. B. No. 3 nog onlangs bij die van 30. December a°. p°. geconfirmeerd juist dezer dagen met alle strengheid werd ten uitvoer gelegd.

Zijn wij zoo als wij in het hoofd dezes bereids gezegd hebben, bezorgd wegens den invoer ter dezer plaatse van slechte kwaliteit rijst — aan den anderen kant doet het ons genoegen, het publiek te kunnen gerust stellen, met de verzekering dat de *Demerarijsche Mercantile Intelligencer* van den 7 dezer niet gemeld heeft den »enormous" [ontzettend veel] invoer van *slechte* kwaliteit, doch wel numerous importations [talrijke aanvoeren] van »inferior—geringere of mindere kwaliteit" uit Brittannie. [1496]

Paramaribo, den 22 Januarij 1859.

Gebrs. van Praag.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Vaderszorg*, bieden bij inschrijving, tegen KONTANTE BETALING te koop aan:

9 balen schoone KATOEN,

liggende in het Waaggebouw.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 24n. dezer, des voormiddags ten 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de KATOEN, onmiddelijk na toewijzing, in ontvang moeten genomen worden. (1497)

Paramaribo, den 21 Januarij 1859

(1498) BEHEERDERS der Plant. *Lunenburg* bieden bij inschrijving te koop aan (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende.)

NEGEN VATEN *SUIKER*,

om voor rekening en risico van den kooper van plantage te worden afgehaald, en waarvoor de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen bij het Wees-Departement tot MAANDAG den 24 dezer, des voormiddags om 10 uren.

Paramaribo, den 21 Januarij 1859.

---

300 Bossen boomrijpe

BANANNEN

wekelijks te bekomen op Plantaadje *Kerkshoven*; adres **G. D. VISSER.**

(Keizerstraat.) (1499)

Paramaribo, den 23 Januarij 1859.

VRIESBONT vaste kleuren 1 1/16 El breedte voor Plant. *Uitdeelingen*, verkrijgbaar tegen *Contante Betaling*, à 17 centen per El. (Zegge Zeventien Centen)

bij J. P. HAASE J^R.

(1500) *Paramaribo, den 22 Januarij* 1859.

Bij inschrijving worden tegen GEREED GELD te koop aangeboden:

P. m. 1800 ponden Gebroken KOFFIJ.

De inschrijvings-billetten zullen op MAANDAG den 24n. dezer geopend worden; ten huize van **G. D. VISSER.**

(Keizerstraat.) (1481)

Paramaribo, den 23 Januarij 1859.

De vroeger geannonceerde verkoop van de ERVEN en het GEBOUW aan de *Keizerstraat* gelegen, bekend onder La. B No. 260, behoorende tot de nalatenschap van wijlen N. S. DE LEON weduwe van ABRAHAM DE LEON, van welke ERVEN een derzelven is bezwaard met het regt van Erfpacht, zal alsnu plaats hebben op aanstaanden DONDERDAG den 27 dezer, des namiddags ten *vier* ure, waarvan de koopvoorwaarden en bewijzen van eigendom ter *visie* liggen ten kantore van den Vendumeester ALEX. SALOMONS.

Paramaribo, den 22 Januarij 1859,

[1491] J. TELLES qq.

De vroeger aangekondigde verkoop van het HUIS en ERF aan de *Saramaccastraat*, La. E No. 22 en van het HUIS en ERF aan de *Hoogestraat* La. E No. 364, beiden behoorende tot de nalatenschap van wijlen den Heer P. HARREVELT, zal plaats vinden op e. k. VRIJDAG den 28 dezer, des namiddags 4 ure, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, bij wien de veil-conditien ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 22 Januarij 1859.

De Executeuren Testamentair,

C. HARREVELT.

(1492) M. L. GOEDE.

(1493 In den loop van de maand *Maart* e. k. zal op Vendu verkocht worden: De SUIKER PLANTAGE ***FAIRFIELD*** cum annexis, met de daarop sedert vele jaren werkende *privé SLAVEN.*

Het HUIS en ERF aan de *Gravenstraat*, bekend onder N. Wijk La. A. No. 6, O. Wijk La A No. 11.

Inmiddels zijn dezelve UIT DE HAND TE KOOP.

Nadere informatien te bekomen bij F. P. KAMERLING.

Te Koop:

Het HUIS en een gedeelte van het ERF, gelegen aan de *Saramaccastraat*, La. E No. 26

Te bevragen bij de Wed. M. J. SANCHES. (1494)

De Fransche schoener *LA BELLE POULE*, in lading naar *Nickerie en Demerarij* adres bij

(1495) M. M. CURIEL.

Societeit en Kegelbaan:

HARMONIE.

Algemeene Vergadering,

op WOENSDAG den 26 dezer, des avonds om *half acht* ure.

Huishoudelijke Werkzaamheden. (1482)

Debiteuren

van den Boedel wijlen den Heer D. F. BIXBY worden TEN LAATSTEN MALE ernstig aangemaand ter voldoening hunner verschuldigde vóór of op den 2 Februarij e. k., zullende de nalatigen *zonder onderscheid van persoon*, worden vervolgd.

CREDITEUREN worden tevens verzocht zich aan te melden ter ontvangst hunner vordering.

F. G. CAUPAIN qq.

(1483) EDUARD KöLLE qq.

De ondergeteekenden als belanghebbenden in de geëxisteerd hebbende Firma van

KöLLE & BIXBY

manen de DEBITEUREN dier Firma *TEN LAATSTEN MALE* ter voldoening hunner verschuldigde vóór of op den 2 Februarij e. k., zullende de nalatigen *zonder onderscheid van persoon* worden vervolgd.

CREDITEUREN worden tevens verzocht zich aan te melden ter ontvangst hunner vordering.

EDUARD KöLLE.

Likwidateur.

F. G. CAUPAIN c s. qq.

(1484) Boedel D. F. BIXBY.

H. A. VAN DEN HAM,

Vennoot der Firma van

A. H. VAN BORCHAREN & C°.,

voornemens zijnde in de maand Februarij e. k., zoo ter ***UITBREIDING*** der **LEESBIBLIOTHEEK** als **PAPIER AFFAIRE** enz., eene reis naar Europa te ondernemen, zoo worden DEBITEUREN dier firma, en vooral de zoodanige wier pretentien over 1854 en 1855, van den vorigen houder der affaire op de firma zijn overgegaan, vriendelijk en dringend uitgenoodigd, ten einde alle onaangenaamheden te vermijden, hun verschuldigde aan te zuiveren, terwijl de firma zich bij begunstigers voortdurend blijft aanbevelen.

Verder wordt ter kennis van belanghebbenden gebragt dat het 3e. deel over de Suikercultuur enz. door C. J. HERING uitgegeven, bij de ondergeteekenden à CONTANT verkrijgbaar is.

Paramaribo, den 19 Januarij 1859.

(1485, A. H. VAN BORCHAREN & Co.

Aan den Windmolen bij

D. KRUSE,

Verkrijgbaar:

Witte Rijst, *Roggemeel*. Roggebeschuit & Inlandsch (Droog) *KOORNMEEL*,

iets minder als 7 Cent het pond. Aldaar wordt ook aangenomen het schoon pellen

van Buitenlandsche Rijst,

tegen ½ dollar (*f* 1 25) per zak.

Paramaribo, den 22 Januarij 1859.

(1486)

Extra KALK en CEMENT

(1487) bij J. F. ARONS.

S. DEL CASTILHO,

Ambrotypist,

vestigt de aandacht van het geacht publiek op zijne *uitmuntende* Collectie LIJSTEN en ETUI'S tot versiering van **PORTRETTEN**, die hij, door *nieuwe werktuigen* en aanhoudende studie, thans in staat is *keurig*, *volmaakt gelijkende* en in alle genres, zoo op *IJzer, Glas* als *Leder* te leveren.

Recommanderende bij zich derhalve in de gunst van het algemeen. (1488)

AMBROTYPEN. — DAGUERREOTYPEN.

J. W. H. Campion

zoo goed en gunstig bekend als de eerste ***Photografische Artist***, in de West-Indiën, zal met de volgende Mail in *Suriname* aankomen.

Bijzonderheden zullen behoorlijk worden geadverteerd.

ESSEQUEBO, GEORGETOWN 6 Januarij 1859. DEMERARA. (1489)

Versche *S. F. BLOM.*

Verkrijgbaar bij

[1490] **N. BOX & Co.**

Uitverkoop

van *Dames-* en *Heeren Mode-Artikelen* en differente *Manufacturen*.

Extra ROODEWIJN in kisten à 50 flesschen en bij het dozijn, PORTWIJN en MADEIRA

Puik ZOUTVLEESCH in ¼ vaatjes.

CEMENT, TEER.

Elegante *PIANINO'S.*

Voorts

van een fraai assortiment *Bijouterien*,

bestaande in PARURES en ETUIS Broches en Oorringen, Medaillons, Ringen Dames- en Heeren KETTINGEN, enz.

SANDTMANN & Co.

De Pillen van Holloway.

zijn een uitmuntend huismiddel, en zeer aanbevelenswaardig in alle ongesteldheden der maag en lever.

De verbazende uitwerksels dezer pillen, hebben dezelve dan ook tot een zeer geacht geneesmiddel gemaakt, zoowel in de Nederlanden, als in andere gedeelten des aardbodems, als zeer weldadig werkende in gevallen van lever-, gal- en maagziekten; het is ontegensprekelijk en bewezen, dat dezelve nooit gemankeerd hebben eene genezing te bewerken, mits naauwkeurige opvolging der voorschriften.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. [1454]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.